

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119206365
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119206365.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: R. Č., W.. XX.XX.XXXX, M. F. U. Y. N. XXX, právne zastúpený JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 2, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom v Bratislave - Nové Mesto, Vajnorská 100/A, právne zastúpený: JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 3, o zaplatenie 2.279,60 eur, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 148,48 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.131,12 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,96 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.279,60 eur. Žalobu podal žalobca ako vzájomnú žalobu v konaní sp. zn. 40Odi/4/2019, v ktorom sa žalovaný ako žalobca domáha zrušenia oddĺženia žalobcu ako žalovaného. Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovanému uhradil sumu 3.939,19 eur a to na základe Zmluvy o úvere na 50.000 Sk (1.659,69 eur) z roku 2007. Žalobca teda uhradil žalovanému o 1.131,77 eur viac ako podľa zmluvy uhradiť mal. K úhrade uvedenej sumy došlo na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je podľa jeho názoru neplatným právnym úkonom. Žalovaný sa teda voči žalobcovi domáhal jednak úhrady premlčaného dlhu a jednak príslušenstva k istine, na ktoré podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemal nárok, nakoľko išlo o úver, na ktorý sa hľadí ako na bezúročný a bez poplatkov. V úverovej zmluve absentuje dátum konečnej splatnosti úveru. Žalobca sa teda vzájomnou žalobou voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 2.279,60 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, čo predstavuje rozdiel medzi istinou úveru a sumou 3.339,19 eur, ktorú žalovaný od žalobcu zinkasoval.

2. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 40Odi/4/2019 zo dňa 22.07.2019 súd vzájomnú žalobu o zaplatenie sumy 2.279,60 eur vylúčil na samostatné konanie.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.10.2019, pričom uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne došlo k úhrade ním uvádzanej sumy. Namietal, že žalobca nekonkretizuje komu a kedy mal uhradiť sumu 2.279,60 eur, teda či ju uhradil žalovanému alebo jeho právnemu predchodcovi. Žalovaný z dôvodu opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval replikou zo dňa 25.02.2020. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení poukázal na spotrebiteľskú úverovú zmluvu a zoznam platieb, ktoré žalovaný súdu predložil v konaní sp. zn. 40Odi/4/2019. Navrhol pripojiť súdny spis z konania sp. zn. 40Odi/4/2019. Uviedol, že suma, ktorú žalobca zaplatil žalovanému, vyplýva zo zoznamu platieb, ktorý predložil samotný žalovaný v uvedenom konaní. Žalobca považuje úrokovú sadzbu úveru vo výške 23% za neprimerane vysokú a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy (11/2018) sa úrokové sadzby pri type spotrebiteľského úveru od 1 do 5 rokov pohybovali na úrovni 13,65%. Zmluvne dohodnutý úrok výrazne presahuje úrokové miery poskytované v tomto období v bankách takmer o 70%. V zmluve je zavádzajúcim spôsobom uvedený údaj o celkovej výške nákladov na poskytnutý úver. V zmysle predmetnej úverovej zmluvy je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 34.576,53 Sk (1.147,73 eur). Ak však vynásobí počet splátok (60) výškou jednotlivých splátok (1.490 Sk = 49,45 eur), je celková výška úveru 89.400 Sk (t.j. 2.967,53 eur) a náklady na poskytnutý úver predstavuje sumu 39.400 Sk t.j. 1.307,84 eur. RPMN je tak v zmluve uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Záverom žalobca uviedol, že bezdôvodne sa obohatil výlučne žalovaný, keďže sa zlúčil so spoločnosťou PRO CIVITAS s. r. o. , a táto nadobudla pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere č. 7978533007 zo dňa 20.12.2007 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1/2013 zo dňa 15.01.2013. Zo zoznamu platieb vyplýva, že všetky platby žalobca realizoval až po 15.01.2013. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že túto považuje za bezdôvodnú a neúčinnú s výnimkou prvých troch splátok vo výške 49,46 eur zo dňa 11.04.2013, 07.05.2013 a 10.06.2013. V tejto časti vzal žalobu späť.

5. Žalovaný súdu dňa 23.04.2020 doručil dupliku, pričom namietal, že žalobca predmetnú úverovú zmluvu uzatvoril s Poštovou bankou, a.s. Žalovaný nebol strojcom zmluvných podmienok, tieto boli koncipované Poštovou bankou, a.s., s ktorou by mal preto pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok tvoriť nerozlučné spoločenstvo. Žalovaný namietal, že by sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Čiastka, ktorú žiada žalobca bola žalovanému poskytnutá na úhradu jeho splatného záväzku, ktorý žalobca neuhradil riadne a včas. Uviedol, že subjektívna premlčacia doba začala vo vzťahu k jednotlivým platbám plynúť v deň, kedy sa žalobca dozvedel o vykonaní zrážky zo mzdy. Čo sa týka údaju o ročnej úrokovej sadzbe úveru, túto považuje za správne uvedenú. K RPMN uviedol, že nie je správny výpočet jednoduchým vynásobením mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krátko výška mesačnej splátky, nakoľko informáciu o výške poslednej splátky zasiela až pred jej splatnosťou.

6. Podaním zo dňa 15.07.2021 žalobca súdu doručil výplatné pásky za obdobie mesiacov 12/2016 až 08/2018, ktoré jednoznačne preukazujú, že boli žalobcovi strhané sumy na základe predmetnej úverovej zmluvy v zmysle čl. 3 bod 4 dohody o zrážkach. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného, žalobca uviedol, že nakoľko zrážky zo mzdy žalobcu boli vykonané v rokoch 2017-2018 a žaloba bola podaná v r. 2019, neuplynula trojročná objektívna premlčacia doba. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej premlčacej doby, tak táto začala plynúť keď bola žalobcovi doručená žaloba o zrušenie oddĺženia počas júla 2019, keďže dovtedy nemal ani vedomosť, že sa môže účinne brániť voči pohľadávke z úverovej zmluvy a predtým nemal vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia.

7. S uvedenou argumentáciou žalovaný vyjadril nesúhlas v podaní zo dňa 22.09.2021, ktorým zároveň ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 29.09.2021. Uviedol, že žalobca vo vzťahu ku každej jednotlivých splátke vedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu najneskôr dňom, kedy mu bola zamestnávateľom odovzdaná výplatná páska.

8. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal sporové strany. Pojednávanie sa uskutočnilo v dňoch 09.07.2021 a 29.09.2021. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: čl. 8 predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, čl. 11 výpis z Obchodného registra spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., čl. 14 výpis z Obchodného registra spoločnosti PRO CIVITAS s. r. o., čl. 20 Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2012, čl. 25 Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2013, čl. 28 zmluva o úvere, čl. 70 - 72 výplatné pásky. Po tomto oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami sporových strán a listinnými dôkazmi súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

9.1 Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne a zrozumiteľne, inak je neplatný.

9.2 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom obchádza zákon alebo sa prieči dobrým mravom.

9.3 Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.4 Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9.5 Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.6 Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.7 Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

9.8 Podľa § 53 ods.3, ods. 4 písm. a/, písm. i/, písm. j/, ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9.9 Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

9.10 Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9.11 Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9.12 Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9.13 Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9.14 Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí načnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

9.15 Podľa čl. 6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

9.16 Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

9.17 Podľa ods. 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

9.18 Podľa ods. 3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

9.19 Podľa čl. 5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl. 7 ods. 2.

9.20 Podľa čl. 6 ods. 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

9.21 Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

9.22 Podľa § 4 ods. ods.1, ods..2, písm. g/, h/, i /ods.5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí, obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

9.23 Podľa § 3 ods.3 a § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov účinný od 01.07.2007 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9.24 Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10.1 Zo zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2007 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. Bratislava so sídlom Prievozská 2/B, 821 09 Bratislava z článku 4 tejto zmluvy vyplýva, že podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere a klient udeľuje výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy. Dohoda sa vzťahuje aj na budúceho platiteľa mzdy. Súd poukazuje na skutočnosť, že takáto Dohoda je pred spotrebiteľom "skrytá" v článku zmluvy, túto súd považuje za neurčitú, nejasnú a teda absolútne neplatnú v zmysle § 39 a § 37 Občianskeho zákonníka na tom základe, že celá zmluva je pre spotrebiteľa písaná drobným písmom, ťažko čitateľným aj pre právne vzdelanú osobu, nieto pre spotrebiteľa, ktorý nie je právne vzdelaný a takto včlenenému článku do ťažko čitateľnej zmluvy vôbec nemôže porozumieť. Súd je toho názoru, že takáto dohoda nebola individuálne zmluvne dojednaná v zmysle § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď spotrebiteľ nie je na pochopenie takéhoto vágneho ustanovenia "skrytého" v článku 4 Zmluvy o úvere dostatočne pripravený. Dohodu o zrážkach zo mzdy, preto v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd musí posúdiť pre nejasnosť a neurčitosť tohto ustanovenia včleneného do Zmluvy o úvere za absolútne neplatný právny úkon. Takto dojednaná Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie zamestnávateľa, tiež tu nie je presne označená, zrozumiteľne a jasne uvedená pohľadávka úveru, ktorá má byť predmetom zrážok zo mzdy, preto môže vzniknúť situácia, že veriteľ si bez akýchkoľvek možností žalobcu brániť sa, uplatní pohľadávku vo výške, na ktorú by pri náležitej súdnej kontrole nemal nárok. Žalobca ako dlžník v postavení spotrebiteľa, musí poznať pohľadávku, ktorá sa zabezpečuje a aká je jej konečná výška. Dohoda nebola individuálne zmluvne dohodnutá, teda v takom znení ako je uvedené v článku 4 Zmluvy o nej spotrebiteľ nemohol mať žiadnu vedomosť. Súd preto považuje takto dojednanú dohodu o zrážkach zo mzdy "včlenenú" do takmer nečitateľného článku 4 zmluvy za absolútne neplatný, neurčitý a nejasný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 37 a 39 Občianskeho zákonníka. Súd ex offio vyslovil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy včlenená do článku 4 Zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom, a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

10.2 Pokiaľ ide o Zmluvu o úvere zo dňa 20.12.2007, súd úver poskytnutý na jej základe považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to pre nesprávne uvedený údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa - dlžníka. V zmluve bola dohodnutá výška úveru 1.659,70 eur (50.000 Sk), ktorú mal žalobca ako spotrebiteľ splácať v 60-ich mesačných splátkach po 49,46 eur (1.490 Sk). Výška pohľadávky bola 60 mesačných splátok po 1.490 Sk čo je 89.400 Sk v prepočte 2.967,60 eur. Výška úveru vo výške 50000 Sk + náklady za poskytnutý úver uvedené v zmluve sú vo výške 34.576,53 Sk, spolu teda 84.576,53 Sk, čo je v prepočte 2.807,43 eur, teda súčet úveru a nákladov nezodpovedá súčtu výšky splátky x počtu splátok, teda aj RPMN uvedená v spotrebiteľskej zmluve nie je uvedená správne. Táto je uvedená vo výške 26,68%, čo nie je správne a je v neprospech spotrebiteľa, lebo súd pri prepočte RPMN zistil, že správne má byť výška RPMN 28,54% pri výške úveru 2.967,60 eur, pri dátume jej uzavretia k 20.12.2007. V zmysle § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie je jasné, aké poplatky boli zahrnuté do splátky úveru a táto suma nebola žalovaným riadne špecifikovaná priamo v spotrebiteľskej zmluve a najmä nebola zahrnutá do nákladov úveru podľa § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď výška nákladov úveru a výška poskytnutého úveru tvorí nižšiu sumu ako súčet úveru a počet splátok úveru a výška splátky, teda úver je bezúročný a bez poplatkov, a námietka žalobcu o nesprávnosti výpočtu RPMN je dôvodná. Naproti tomu argument žalovaného o odlišnej výške poslednej splátky neobstojí, nakoľko z predmetnej zmluvy nevyplýva takáto skutočnosť. Z týchto dôvodov súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje celková výška úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, teda celková výška úveru nebola bankou jednoznačne stanovená priamo v spotrebiteľskej zmluve, teda žalobca ani presne nevedel, koľko má banke na úver zaplatiť a aj absencia tohto údaju má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V predmetnej veci ani súčet výšky úveru a výšky nákladov nie je správnym údajom o celkovej čiastke, pretože vynásobením výšky splátky a počtu splátok a odrátaním sumy úveru vychádza vyššia suma než je uvádzaná celková výška nákladov (viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/248/2018 z 29.11.2018 a sp. zn. 4Co/143/2018 z 21.11.2018). Teda

žalobca ani nemal vedomosť aká je skutočná výška úveru, ktorý je povinný banke zaplatiť a kedy začne úver preplácať nad rámec jeho skutočnej výšky a to aj za predpokladu, že by sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vôbec nebol dozvedel.

10.3 Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, túto si žalobca najprv uplatňoval vo výške 2.279,60 eur. Po čiastočnom späťvzati v časti istiny vo výške 148,48 eur, žalobca zotrval na žalobe v časti istiny vo výške 2.131,12 eur. Súd v časti o zaplatenie sumy 148,48 eur žalobu pre späťvzatie zastavil.

10.4 Podľa Zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2007 bola výška úveru, ktorý bol žalobcovi poskytnutý 50000 Sk čo je v prepočte 1.659,70 eur, pričom žalobca podľa predložených listinných dôkazov zaplatil na úver celkom sumu 3.939,19 eur. Z toho si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.131,12 eur za obdobie od decembra 2016 do augusta 2018. Vykonané platby preukázal predložením výplatných pásov za rovnaké obdobie.

10.5 Súd teda konštatuje, že žalobca v konaní preukázal doloženými výplatnými páskami, aké konkrétne platby uhradil v prospech právneho predchodcu žalovaného - t.j. spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., ktorá sa zlúčila so žalovaným. Námietky žalovaného sú preto v tomto kontexte bezvýznamné. Žalobca zároveň na pojednávaní súdu predložil potvrdenie zamestnávateľa žalobcu, kde je uvedené číslo účtu a variabilný symbol, na ktorý boli zasielané zrážky zo mzdy žalobcu, a to v prospech spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o.

10.6 Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným, súd uvádza, že priznal žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo v trojročnej objektívnej lehote. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 17.07.2019 a platby, ktoré si žalobca uplatňoval, boli uhradené v období od decembra 2016 do augusta 2018, tieto premlčané neboli. Čo sa týka dvojročnej subjektívnej lehoty, žalobca uviedol, že sa dozvedel o výške bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, až keď mu bola doručená žaloba o zrušenie oddĺženia v sp. zn. 40Odi/4/2019, pričom dovtedy nemal žalobca vedomosť, že sa môže účinne brániť voči pohľadávke z úverovej zmluvy. K uvedenému súd poznamenáva, že ak by žalobca vedel, že poskytuje žalovanému splátky nad rozsah svojej povinnosti vyplývajúcej z uzatvorenej zmluvy, je nelogické, aby tieto žalovanému ďalej plátil, resp. aby sa skôr nedomáhal u svojho zamestnávateľa zastavenia realizácie zrážok zo mzdy. Preto súd počítal dvojročnú subjektívnu lehotu odo dňa 27.06.2019, kedy bola žalobcovi doručená žaloba v konaní pod sp. zn. 40Odi/4/2019, z ktorej sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o tom kto zaň zodpovedá v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie musí byť požadované od toho, kto sa bezdôvodne obohatil a to bol žalovaný, ako právny nástupca spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., ktorému boli zasielané platby na základe zrážok zo mzdy zamestnávateľa žalobcu.

10.7 Pre plynutie začiatku subjektívnej premlčacej lehoty je významná skutočná vedomosť žalobcu nielen možnosť vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Teda skutočnú vedomosť žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia je potrebné vidieť v inom okamihu ako v oboznámení sa so skutočnosťou, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, s ktorou skutočnosťou sa oboznámil z obsahu vypracovanej žaloby, kedy žalobca preukázateľne získal informácie, na základe ktorých si urobil dostatočný úsudok o tom, že platby titulom úverovej zmluvy presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutého zo strany právneho predchodcu žalovaného, teda ide o skutočnú vedomosť žalobcu o výške bezdôvodného obohatenia a toho, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda žalobca túto skutočnú vedomosť získal až zo žaloby, ktorú na súde podal, pričom z tejto skutočnosti súd aj pri priznaní výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal.

10.8 Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10.9 Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10.10 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca bol so žalobou úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.131,12 eur,

čo predstavuje úspech žalobcu v časti 93,47%. V časti o zaplatenie sumy 148,48 eur súd konanie zastavil a to pre správanie žalobcu, ktorý vzal žalobu späť. Žalovaný bol teda úspešný v časti 6,51%. Pomer úspechu a neúspechu preto predstavuje 86,96% v prospech žalobcu. Preto žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,96%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.